

Grå gryning

Så efter vaka och natt
hoppfulla strimmor av ljus
där gardinen vägrade sluta,
och mina suckar föll ner som sopor
i hjärtats avfallsluckor igen.

Därute föll natten till föga
och molnen beslöt sig i samråd
att skynda förbi.

Såg dem som spårvagnar på rad
och vinden som otålig elkraft,
det var minnet som spelade spratt.

Någon timme förblev det just så
innan allt gick oväntat i stå
av att dimman tog för sig av allt.

Den klädde sig helt kallt
och allt annat i grått
som ljuset nyss färgrikt nått
att förgylla.

Åter som nattens mörka mantlar
men nu i andra tyger
som när modet nyckfullt flyger
och signalerar just grått
och släpande tyger.

Befann mig vid bädden igen.

Gråhet och blekhet
färgade dagens friska kinder.

Patienten bör vila och vänta,
som doktorn skulle ha sagt,

tills det nån gång
eller kanske till sist
uppstår en läkande glänta.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jan Widströmer med Poeter.se id #35648 innehar upphovsrätten